

Dankwoord

Gezien ik net als in de vorige dichtbundels “Engelenhaar” en “Dans met de maan” de teksten ook voor deze dichtbundel op een intuïtieve manier heb ontvangen, dank ik eerst en vooral de universele kracht die me die rijke teksten aanreikt.

Ook wil ik broeder Jef danken voor de diepe en verhelderende gesprekken die we op geregelde tijdstippen met elkaar hebben.

Ik dank ook Jenny Ketelaar om opnieuw zo bereidwillig te zijn een foto van haar schilderij ter beschikking te stellen om als cover voor deze dichtbundel te dienen.

Ik dank Gie Van Keer voor de designbewerking van die foto zodat hij print klaar is als cover.

Bovendien dank ik Kristel de therapeute die me al jaren door energetische behandelingen en regeneratietherapie helpt om verder te ontplooiën.

Bijkomend wil ik iedereen die deel uitmaakt of heeft uitgemaakt van mijn leven danken. Allen leveren een voedingsbodem waardoor ik in steeds grotere mate mijn ware IK manifesteer.

Ik dank God, of als je het “het leven” wil noemen, voor alle gebeurtenissen die me te beurt vallen of vielen. Zowel de droeve als de vrolijke momenten zijn bloemen in het rijke boeket dat mijn leven nu is. De droeve gebeurtenissen zijn ideale geschenken om verder te groeien en het toepassen van onvoorwaardelijke liefde toe te passen. Immers in liefde zonder oordeel of voorwaarden kun je ook je aanvaller vergeven en omhelzen.

Inleiding

Graag wil ik deze bundel inleiden met de tekst van een lied waar heel veel liefde uit spreekt.

Niemand weet waarom de dag weer nacht wordt,
niemand weet waarom de zon schijnt.
Niemand weet waarom de kille wind nog waaien zou,
maar ik weet dat ik van je hou.

Niemand weet waarom de sterren vallen,
niemand weet waarom de dood ons volgt.
Niemand weet waarom er mensen slapen in de kou,
maar ik weet dat ik van je hou.

Refrein

Hou me vast,
'k leg m'n hoofd lief op je schouder
Hou me vast,
streel me zachtjes door m'n haar
Hou me vast,
soms wordt het allemaal, eventjes te veel,
en bij jou zijn, is dan alles wat ik wil.

Niemand weet waarom geluk soms wegwaait,
en niemand weet waarom een bloem verwelkt
Niemand weet waarom jij de enige bent die ik vertrouw,
maar ik weet dat ik van je hou.

refrein

Vraag me niets,
zeg me niets.
Sla je armen om me heen,
praat niet met me,
hou me stevig vast.

Woorden schieten toch te kort,
als ik m'n hart bij jou uitstort.
Praat niet met me,
hou me stevig vast.

refrein

Deze tekst is gevonden op volgende site:

<https://www.songteksten.nl/songteksten/35640/volumia-/hou-me-vast.htm>

Ik wil je intens beminnen
Met het diepste van mijn zinnen
Gedreven en bruisend
Je overladen met zachtheid
Subtiel en fluisterend
Je verwennen met tederheid
Het doet haast pijn
Zoveel van je te houden
Je voorzichtig te dragen
In de beschermende palm
Van mijn bevende hand
Met starende ogen
Vochtig van ontroering
Om je stralende schoonheid
Gelukkig wegpinkend
Een kristallen traan
De glinsterende getuige
Van een stil verhaal
Over een gewijd moment
In de armen van de ziel

In je stralend blik
Omarmd door de zwoele warmte
Van een zomerochtendgloren
Zwem ik in je liefde
De tederheid in je ogen
Een zachte omhelzing
Door kristalhelder water
De stille tranen van ontroering
Maken taal en stem nutteloos
Als intens innemende getuigen
Vertellen ze vloeiend en sluipend
Over mijn gloeiend rode wangen
De heftige gevoelens
De tintelende trillingen
De kinderlijke opgewondenheid
De hemelse roes
Het brandend verlangen
Dat door mijn lichaam
Jaagt

Streepjes van bloed
Rode riviertjes van pijn
Sijpelend uit wondjes
Van gapende sneetjes
Kleine mondjes vertellend
Het gesmoorde verhaal
Van diepe droefheid
Door het vlijmscherpe lemmet
De dodelijk spitse punt
Van veroordelende woorden
Terneergeslagen en bedroefd
Ontmoedigd en beroerd
Mijmerend en dromend
Over bedwelmend engelengezang
Het feestelijke bazuinengeschal
Dansende tonen van vrolijkheid
Een zwevende boodschap
Als innige omhelzing
Van goddelijke liefde

Stilte klinkt in de oren
Het speelse ritselen
Van bontgekleurd gebladerte
Het huiveringwekkende huilen
Van de gure herfstwind
Het eentonig ruisen
Van de kille najaarsregen
In een intens zinnespel
Met een gulden zon
Prachtige regenbogen barend
Zo de ogen vervoerend
Met innemende schoonheid
Zinkt de dromende geest weg
In een ingetogen mijmering
In weemoed gewekt
Door het opgewonden praten
Van een knapperend haardvuur
Draperend een golvende sluier
Een onzichtbare warme minnares
Die zich sensueel aanvljijt

Tegen een verlangend lichaam
De louteringen van de ziel
Boeiende expeditiewandelingen
Soms droevige begrafenissen
Slenterend op trage symfonieën
Gekleed in zwart glanzend satijn
Een hagelwitte lelie in de hand
Tranen sluipend over warme wangen
Soms dromerige mijmeringen
Met een kriskras reizende geest
Dwalend over dalen, vlaktes en zeeën
Zeilend op de vleugels van harmonie
Soms een uitbundig feest
Wild dansend in een trance
Een vuurwerk van uitgelatenheid
De losbandige vreugde
De zoete dronken roes
Van intens geluk

Met een starend blik
Streel ik je silhouet
Gulzig je schoonheid drinkend
Raakt mijn geest bedwelmd
In een bewusteloze mist
Zwevend en drijvend
Gedragen door de tedere handen
Van de oneindige leegte
Zeilend door droombeelden
De fata morgana van het paradijs
Omarmt de liefde mij
Zo innig en gemeend
Dat geluk en vrede
Mijn ontroerde hart
In fluwelen zachtheid kleden
Met goddelijke harmonie

Amazone van de nacht
Rijdend op het vurige ros
Van het prille ochtendgloren
Gedrapeerd door een aura
Van zachte geelgouden zonnestralen
Zeil je statig en elegant neer
Op het frisgroene grastapijt
Getooid met parels van dauw
Glinsterende kristalsterren
Tekenend hemelse regenbogen
Een goddelijke schoonheid
De hand beminnelijk uitstekend
Een hartverwarmende invitatie
Te genieten
Van de uitzonderlijke finesse
Van de dis van liefde

Turend over een berijmd grasveld
Glinsterend in miljoenen sterren
Getoverd onder de lichtvingers
Van een prille ochtendzon
Wordt liefdesgevoel bedolven
Onder een warme waterval
Van diepe bewondering
Overweldigd door de schoonheid
Naar adem snakkend
Door de adembenemende eenvoud
Het kortstondige besef
Van de vergankelijkheid van deze pracht
Zandkorrels die door de vingers glippen
Zo tastbaar dichtbij
En toch niet te bezitten
Snijdend in het ontroerde hart
Wordt echt liefhebben
Als pijn ervaren